

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۳ اگست ۲۰۲۳

تو کز محنت دیگران بیغمی نشاید که نامند نهند آدمی

چهارشنبه- ۱۱ اسد ۲۰۲۳ - کابل: امروز ظهر در منزل یکی از خویشاوندان نزدیک جهت ختم قرآن می بایست شرکت می نمودم. آن خویشاوند ما علی رغم قیمتی و بیکاری مفرط در جامعه، حدود ۵۰ تن از اقارب و خویشاوندان را جهت صرف طعام دعوت نموده بود. امری که برای من چه امروز که وضع اقتصادی مجموع مردم در پائین ترین سطح ممکن قرار گرفته و چه دیروز که انجونیتم پول باد آورده را به شاخی باد می کرد، هیچ گاهی مورد قبول نبوده است.

هرگاه از این بگذریم که چند تن قرآن را خوانده کنار گذاشت و چند تن دیگر نا خوانده تظاهر به خواندن قرآن کرد، بعد از ختم چه قبل از صرف غذا و چه بعد از آن یگانه نکته ای که تقریباً از طرف اکثریت افراد حاضر در محفل به بحث گرفته شد، موضوع انفجار بمب در باجور پاکستان و تلفات جانی حاصله از آن بود.

آنچه آن بحث ها را برای من غیر قابل تحمل ساخت، به نحوی ابراز رضایت از کشتار همسایگان ما بود که من را ناگزیر ساخت تا به مفهوم واقعی کلمه "شنا مخالف جریان" را مصداق کامل بخشیده علیه نظرات شان موضع بگیرم و حتا از این که چند تن از آنان به نحوی از من برنجدند، نیز متأثر نباشم.

هموطنان گرامی!

قبل از پرداختن به بحث می باید چند نکته را در اول تذکار دهم:

۱- این درست است که در طی چهارونیم دهه اخیر، مردم ما رنج ها و مصیبت های بس بزرگی را از ویرانی خانه و کاشانه شان گرفته تا کشتار بیرحمانه اعضای فامیل و نابودی زیر ساخت های اقتصادی-فرهنگی و اجتماعی کشور را توسط عمال و نوکران دولت پاکستان، کلیه زمامداران آن و به خصوص ارتش آن کشور و سازمان استخبارات ارتش پاکستان یعنی "آی. اس. آی" تحمل نموده اند؛

۲- اینهم یک واقعیت است که طالب و طالبیسم و در کلیت آن اسلام سیاسی در تمام اشکال آن، نمی توانستند بدون موجودیت و حمایت قاطع و تعیین کننده ارتش و استخبارات ارتش پاکستان افغانستان را به خاک و خون کشیده خود به قدرت برسند؛

۳- اینهم بخش دیگری از یک واقعیت است که مردم ما نفرتی را که از طالب و طالبیسم دارند بر مبنای روابط برده وار طالب با دولت پاکستان، می خواهند عقده های دل شان را بر پاکستان خالی نمایند.

مگر آنچه در تمام این موارد می باید از خود و از دیگران پرسید این است که جنایات طبقات حاکمه ملکی و نظامی پاکستان و دولت آن کشور را به مردم عادی و بیچاره پاکستان که همیشه قربانی جنایات حاکمیت هایشان بوده، چه ربطی دارد؟ مگر این توده های میلیونی پاکستان بوده که مردم و کشور ما را به روز سیاه نشانده است که امروز بخواهیم بر کشته های آن شادمانی نموده آن را انتقام الهی بدانیم؟

هموطنان گرامی!

من شخصاً تجربه اقامت در پاکستان را ندارم مگر از صد ها دوست و آشنائی که سالها به مثابه پناهجو و پناهنده در آن جا زندگانی نموده اند تا امروز نشنیده ام که کسی از برخورد غیر دوستانه و یا دشمنانه مردم عادی پاکستان مقابل میلیونها افغان چیزی گفته باشند. منظورم مردم عادی پاکستان است که در طی چهارونیم دهه اخیر علی رغم خطرات احتمالی از جانب اشغالگران روسی و امریکائی و علی رغم تورم، بیکاری و افزایش قیمت ها که قسماً متأثر از سیل میلیونی مهاجرت بود، درب خانه ها و محلات شان همیشه بر روی مردم ما باز بوده، هیچ گاهی نشده است که علیه اسکان افغانها در همسایگی حتا بالای زمین خودش دست به اقدام تحریک آمیزی زده باشد.

هموطنان گرامی!

ما مردمی که طی چهارونیم دهه نتایج ویرانگر تروریسم و انفجارات را تجربه نموده ایم وقتی می خوانیم و یا می شنویم که در همسایگی ما ظرف هفت ما گذشته در اثر ۲۳۲ عملیات تروریستی، ۶۸۲ تن کشته و هزاران تن دیگر زخمی شده اند، آنهم کسانی که فقط مردم عادی اند و در بین شان حتا یک زمامدار دولتی و یا ارتشی و یا هم مقامات مذهبی وجود ندارد می باید وجدان طبقاتی ما به ما اجازه ندهد تا بر مرگ برادران طبقاتی خویش خوشحال شده، آن را زیر عنوان انتقام الهی حقانیت بخشیده تقدیس نمائیم.

هموطنان گرامی!

این را باید بدانیم این تنها ما نیستیم که قربانی سیاست های آزمندانه و ضد انسانی دولت مردان پاکستان شده و می شویم بلکه به مراتب پیش از ما توده های میلیونی کشور پاکستان نیز قربانی سیاست های ضد انسانی، آزمندانه و تجاوزگرانه دولت خویش بوده اند. اصولاً هر دولتی فقط زمانی به ظلم و ستم و کشتار مردمان دیگر می پردازد که نخست کشتار مردم خودش را تجربه نموده باشد. این اصل آنقدر کلی و مبرهن است که افغانستان، چین، روسیه، پاکستان و یا امریکا ندارد چه هر نظامی که بر روی مردم همسایه شمشیر می کشد تمرین شمشیر کشی را نخست بالای مردم خودش نموده است.

هموطنان گرامی!

بیانید نفرتی را که از دولت پاکستان و طبقات حاکمه آن کشور داریم و نفرتی را که از طالب و طالبیسم و کلیت اسلام سیاسی داریم بر توده های میلیونی هیچ کشوری بسط ندهیم و شعار مارکسیستی "کارگران و خلقهای جهان متحد شوید" را زیر سؤال نبریم و این را بدانیم که یکی از شروط پیروزی مردم، اتحاد ناگسستی با متحدان طبقاتی شان در سراسر جهان می باشد.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!